

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรม
การดูแลตนเองของผู้สูงอายุที่มีกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้น

ผู้เขียน นางสาววินา วงษ์งาม

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้สูงอายุ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	สุคำวัง	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รองศาสตราจารย์ ดร. ภารดี	นานาศิลป์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การดูแลผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้นอย่างเหมาะสม จะช่วยให้ผู้สูงอายุมีการฟื้นฟูสภาพได้ใกล้เคียงกับปกติ และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ดังนั้นจำเป็นต้องให้การดูแลโดยใช้การพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว และพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม การวิจัยทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุที่มีกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักที่ได้รับการผ่าตัด ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์สามัญ และหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์พิเศษ โรงพยาบาลเชิงราชประชานุเคราะห์ ตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 28 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 14 คน โดยทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและช่วงอายุ ผู้สูงอายุ 14 คนแรกถูกจัดอยู่ในกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการพยาบาลตามปกติ และผู้สูงอายุอีก 14 คนถัดมาถูกจัดอยู่ในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการพยาบาลตามปกติร่วมกับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการดูแลตนเองที่จำเป็นตามภาวะเบี่ยงเบนด้านสุขภาพของโอเร็ม (Orem, 2001) มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.84 และมี

ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.82 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยได้แก่ การพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ และคู่มือการดูแลตนเองสำหรับผู้สูงอายุ กระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้น การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้นภายหลังได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้มีคะแนนพฤติกรรม的自我ดูแลตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้นในกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้มีคะแนนพฤติกรรม的自我ดูแลตนเองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ช่วยให้ผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้นมีพฤติกรรมในการดูแลตนเองที่ดีขึ้น จึงควรส่งเสริมให้มีการนำการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ไปใช้เป็นกลวิธีหนึ่งในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหักระยะพักฟื้นมีพฤติกรรม的自我ดูแลตนเองที่ดีขึ้นต่อไป

Thesis Title Effect of Educative-supportive Nursing on Self-care Behaviors of the Elderly
with Hip Fracture During Recovery Stage

Author Miss Weena Wongngam

Degree Master of Nursing Science (Gerontological Nursing)

Thesis Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Khanokporn	Sucamvang	Advisor
Associate Professor Dr. Paradee	Nanasilp	Co-advisor

ABSTRACT

Appropriate care for elderly patients with hip fractures during the recovery stage can help them achieve nearly normal functioning and the ability to perform self-care. Therefore, it is necessary to provide care using educative-supportive nursing, which can help elderly patients to have knowledge about practice and develop appropriate self-care. This quasi-experimental research aimed to study the effects of educative-supportive nursing on self-care behaviors of elderly patients with hip fractures during the recovery stage. The 28 subjects were post-operative elderly patients with hip fractures who were admitted in public and private orthopedic wards at Chiang Rai Prachanukro Hospital during April to October 2012. Subjects were selected using purposive sampling based on specific criteria. Subjects were equally divided, 14 each, into control and experimental groups. Each group had similar characteristics in terms of sex, marital status, education level, and age level. The first 14 subjects were assigned to the control group to receive routine nursing care and the next 14 subjects were assigned to the experimental group to receive routine nursing care accompanied with educative-supportive nursing care. The data gathering tools were a demographic data recording form, self-care behaviors during recovery stage of elderly patients with hip fractures questionnaire developed by the researcher based on the self-care concept of Orem (2001). The content validity of the questionnaire was 0.84 and the Cronbach's alpha coefficient reliability was 0.82. The research tools were the educative-

supportive nursing and a handbook for self-care for elderly patients with hip fracture during the recovery stage. The data were analyzed using descriptive statistics. The hypothesis was tested by using t-test.

The result concluded that:

1. Subjects who received educative-supportive nursing during recovery stage had significantly higher self-care behavior scores than before, p-value <.001.
2. Subjects who received educative-supportive nursing during recovery stage had significantly higher self-care behavior scores than those who received routine nursing, p-value <.001.

The results showed that educative-supportive nursing during the recovery stage can help elderly patients with hip fractures to have better self-care behaviors. We should promote educative-supportive nursing as one a strategy to help elderly patients with hip fractures to have better self-care behaviors during the recovery stage.